

Спортъ

ТОЗИ ПЪТЪ ФИЗИОНОМИЯТА СЕ ИЗМЪНИ, И ВЪ ПРЕИГРАВАНЕТО...

Левски (София) за втори път спечели Царската купа и държавното първенство

Русенци се бориха упорито, амбициозно, и не един път застрашаваха, но държанието имъ бѣ подъ всѣка критика
Левски (София) — 3 Левски (Русе) — 0

Вчера софийският Левски извоюва най-високата титла, за която може да мечтае единъ български футболенъ тимъ: Царската купа и Държавното първенство за 1937 година премина отъ Славия въ Левски.

Доколко интересътъ къмъ тоя втори мачъ бѣ голѣмъ, може да се сѣди отъ хилядната публика, която въспрѣки работния день, още въ три часа бѣ изпълнила трибуни и неспрѣливо очакваше началото на голѣмата борба. Предположенията бѣха различни, но явно бѣ, че неочакваната съпротива на русенци бѣ направила силно впечатление, и поставяше изхода отъ новия мачъ подъ знака на съмнението.

Това съмнение на трибуни продължи до момента, когато класовият удар на Пешевъ покочи резултата и реши изхода на мача. Това бѣ и момента, отъ който играта се очерта окончателно, за да завърши съ неоспорваното превъзходство на софиянци.

Очакванията за голѣма борба се оправдаха. Мачътъ започна толкова нервно, толкова напрегнато, че имаше съмнение, дали ще завърши благополучно. Амбицията и на двата тима бѣ много голѣма. Нервътъ говорѣха. Всичко това създаде на прѣгната атмосфера, която значително затрудни задачата на иначе добрия реферъ г-нъ Т. Атанасовъ. Имаше моменти, когато продължението на мача висѣше на косъмъ.

Разволя на мача до известно време напомняше първия финалъ. Играта на двата тима бѣ еднакво упорита и се водѣше при промѣнливо надмощие. Русенци се свързаха добре и бѣха равноправенъ противникъ. Следъ 19 минута, първия голъ въ тѣхната врата ги смути и даде известно предимство на софиянци. Но това предимство още не бѣ отъ естество да реши мача. Въ 31 минута на полувремето обаче,

Уви! И последнитъ надежди изчезаватъ... следъ третия голъ на София

мачътъ почти се реши. Това стана следъ като реферътъ призна единъ тѣхненъ изривателенъ голъ, а после го отмени, следъ като сондира голъ реферъ и установи, че топката е вкарана въ вратата съ ръка. Безразлично правилно или неправилно, това отмянуване се отрази много върху психиката на русенци, и може би повлия на играта, която въ второто полувреме не бѣ на оная висота, която имаше отначало.

Една напълно заслужена победа на синитъ. Вчера ние видѣхме софийски Левски да изнесе една игра, която го наложни надъ опасения му противникъ. Сѣмната на В. Андреевъ съ К. Андреевъ въ лѣвото крило бѣ много ефикасна. Въ тима на Левски вчера имаше повече разбирателство и най-важно, повече амбиция, която въ първия мачъ липсваше.

Синитъ се увлѣкоха по нервѣтъ на противника си. Само че докато тия нерви помогнаха на русенци, защото ги импулсираха, при софиянци бѣ обратното: нервѣтъ се отразиха върху тактиката и техниката имъ. При единъ по-спокоенъ мачъ между тия два сѣщи тима, когато не е въпросъ за купа и държавно първенство, превъзходството на софиянци би било ясно подчертано.

Соф. Левски игра по познатия маниеръ: въ борбата влагаше повече техника и тактика, отколкото устремъ.

Въ тима на софиянци имаше два централни пункта: това бѣ крайното „трио“ отъ една страна, Пешевъ и Лозановъ — отъ друга. Около тия два пункта се балансираше играта на цѣлия тимъ.

Крайната отбрана на софиянци вчера имаше тежка задача и успя да я разреши. Както Мазниковъ, така и двата бека парираха усилията на опаснитъ и много бързи нападатели на Русе. Пласирането на Николовъ и Радевъ бѣ винаги удачно. Срѣдната линия тактически игра правилно, но общо взето — посредствено.

Стамболиевъ, Григоровъ и Андреевъ бѣха добри сътрудници и дадоха това, на което сѣхъ способни.

Прявителъ на русенския Левски. Вчера русенци имаха два вида прояви: като играчи и като спортисти. За съжаление тия прояви не се покриваха.

Като играчи, русенци затвърдиха убеждението, създадено следъ първия мачъ: амбициозни, упорити, бързи. Редомъ съ това, неособени техници и слаби тактики, но все пакъ способни да се борятъ съ всѣки нашъ първокласенъ тимъ.

И при тѣхъ крайната отбрана и нападателната линия работѣха добре: единтъ чистеца много ефикасно, другитъ нападѣха опасно. Но постройката на играта имъ страдаше отъ единъ много сѣществени недостатѣкъ: срѣдната линия никога не се постара да даде навременна подкрѣпка на нападението. Въ това отношение типична е играта на дѣния хафъ, който стоеше винаги назадъ и оставяше Андреевъ непокритъ. Имаше моменти, когато нападателитъ бѣха въ голерията на софиянци, а хафовецъ стоеха при своитъ бекове.

Технически, русенци отстъпваха на софиянци. Тѣ бѣха слаби въ стопирането, пасовецъ имъ бѣха не много точни.

Когато липсва спортменство. Макаръ че като играчи, русенци задоволиха, като спортисти тѣ се провалиха.

Русенци и вчера бѣха груби. Отъ друга страна, тягостно впечатление направиха тѣхнитъ безконечни и безпричинни разпривани съ рефера, прежриване на играта, спорове помежду си. Капитанътъ на тима, който би трѣбвало да дисциплинира партнеритъ си, правѣше точно обратното; партнеритъ му трѣбваше да го уещаватъ.

Но върха на всичко, бѣ демонстрацията и напускане на терена, преди поднасяне на купата. Това бѣ едно грубо незачитане най-големата светиня за българскиятъ спортисти. Другаде, подобна постѣпка не би минала ненаказана.

Двата тима преди започването на мача заедно съ Царската купа

Честито, Левски!

Вчера софийският първенецъ Левски за втори път достигна до най-високата титла и получи най-ценния трофеи. Вчера играчѣт отъ „синия тимъ“ и тѣхнитъ многобройни привърженици въ столицата преживѣха наистина единъ тържественъ моментъ, когато купата на Н. В. Царя бѣ връчена на тѣхния капитанъ подъ звуцитъ на „Шуми Марица“.

Бурниятъ възторгъ на хилядната маса говори ясно колко много ентусиазмъ, колко много родостъ и чистъ идеализъмъ се крие въ това благородно съвкупенъ

ванне, което вече 13 години наредъ раздѣлява цѣла спортна България и завърша съ тържествената церемония на финала.

Днесъ, когато софийският Левски следъ тежката борба заслужено и завоювалъ скъпѣтъ лаври, когато неговото име ще се вписва за втори път на Царската купа, и когато привърженицитъ му ликуватъ, ние му поднасяме нашитъ искрени приветствия:

— Честито, Левски! Бждете достойни носители на нашата спортна светиня! Честито!

ТАЙНАТА НА АНГЛИЙСКАТА ФУТБОЛНА КЛАСА. Английскитъ професионалисти трениратъ всѣки день

Когато се пише и говори за английскитъ професионалисти, всички мислятъ, че тѣ живѣятъ твърде удобенъ и лекъ животъ. Обаче, и много добре платенитъ звезди получаватъ не повече отъ 8 фунта седмично, които правятъ около 3500 лева. За да оправдатъ сумата, която получаватъ за своята игра, английскитъ професионалисти трѣбва да работятъ, или по-добре казано, да трениратъ, презъ цѣлата седмица. Тия тренировки сѣ всѣкидневни и изискватъ голѣмо внимание и напрежение. Единственитъ свободенъ день, когато играчѣт могатъ да си починатъ на воля, е недѣлята. Иначе, работнитъ дни сѣ подчинени на следната програма:

Въ понеделникъ всички играчи трѣбва да бждатъ на игрището още преди пладне. До обѣдъ се извършва задължителенъ лѣкарски прегледъ на всички играчи, следъ което започва теоретическото излагане и критика на последното състезание. Посочватъ се грѣшкитъ на тима и на единичнитъ играчи, както и успѣхитъ. Следъ обѣдъ всичкитъ играчи, които сѣ намѣрени отъ лѣкаря за здрави, трѣбва да спринтиратъ. Презъ този день не се играе съ топка.

Вторникъ е посветенъ на тренировка съ топка, която трае цѣлъ часъ. Следъ тренировкитъ сѣ топка играчѣт правятъ общи гимнастически упражнения, а следъ тѣхъ шутиратъ въ гола. Деньтъ завърша съ теоретически часъ. Срѣда е най-тежкия день за професионалистѣт,

и добре подготвени — за да победятъ. Но тѣ бѣха съвбременно неподготвени, за да понесатъ едно поражение. А трѣбваше да знаятъ, че излизайки на това отговорно състезание, тѣ иматъ шансове както да загубятъ, така и да спечелятъ.

Русенци като играчи паднаха достойно, защото се бориха до последния моментъ. Но като спортисти тѣ се провалиха.

И накрай русенскиятъ Левски има всички шансове да стане голѣмъ тимъ. Но за да постигне това, трѣбва преди всичко повече спортменство! Ст. Н.

зашто презъ него се работи повече отъ всѣкого. Преди пладне упражненията траятъ цѣли три часа и застъпватъ предимно бггане на дълги разстояния, за издържливост, следъ което следватъ упражнения на пунчинъ болъ, които траятъ около половинъ часъ.

Четвъртъкъ е по лекъ день. Упражненията не сѣ общи, а единични. Тренира се дриблингъ и точностъ при шутирания въ гола. Следъ обѣдъ се спринтира около половинъ часъ на кратки разстояния.

Въ петъкъ преди пладне тренингътъ започва съ кратки спринтове, следъ което играчѣт отиватъ на масажъ.

Сѣбота следъ обѣдъ се играятъ състезанията.

Почетната дамска група съ Царската купа

ВЪ ПРОВИНЦИЯТА

СЛитосъ. На 3 т. м. се състоя мачъ между сборния тимъ на ученицитъ отъ Айтоския клонъ на Бург. м. гимназия, срещу вѣстията „Вихрь“. Резултата е 1:0 (0:0) за ученицитъ. Последнитъ дадоха много свързана игра, докато „вихрьци“ бѣха самостоятелни. Съ започването на второто полувреме, надмощието мина къмъ ученицитъ, които въ 15-ата мин. дадоха единствения и победенъ голъ.

Заклучението е едно — Русенци се бѣха подготвили